

فصل اول

مباحث مقدماتی تاریخ

واژه شناسی تاریخ

تاریخ از نظر لغت به معنای تعیین و شناساندن وقت است . برخی این واژه را عربی ندانسته اند ، اما نظر برگزیده تر این است که تاریخ از ماده «ارخ» یا «ورخ» ، به معنای تعیین وقت است . ((تاریخ مجموعه ای از اطلاعات ، درباره گذشته و نقش تأثیر و تأثر انسان در ارتباط با آن گذشته است) .

تاریخ نقلی

تاریخ نقلی ، علم به وقایع و حوادث سپری شده و آگاهی از اوضاع و احوال گذشتگان است .

تاریخ علمی

تاریخ علمی یعنی مطالعه ، بررسی و تحلیل وقایع گذشته و استنباط قواعد و سنت های حاکم بر زندگی گذشتگان .

علمیت ، اعتبار و فایده تاریخ

امام علی (ع) می فرماید :

پیمان و شخصیت خود را در گرو آنچه می گوییم قرار می دهم و ضمانت آن را به عهده می گیرم . بی گمان هر کس به روشنی از پیشامدهای تاریخی و فرجام بد امت ها در گذشته عبرت گیرد ، پیوسته آنها را در نظر داشته باشد ، ژرف در آنها بنگرد و قوانین و نوامیس حرکت جوامع را از آن حوادث دریابد ، واقع بینی و پروادری او را از غلتیدن در جایگاه شببه ناک و هلاکت بار باز می دارد .

فلسفه تاریخ ، سنن و عوامل محرك آن

فلسفه تاریخ عهده دار بررسی حقیقت و علت وجودی این تحولات ، کشف سنن حاکم بر آنها ، تعیین منازل برجسته حرکت تاریخ ، تبییت روش های پژوهش تاریخ و نیز ارزیابی دستاوردهای این پدیده هاست .

اهمیت و ارزش تاریخ اسلام

آگاهی از تاریخ اسلام و بارور نگاه داشتن این میراث فرهنگی موجب امیدواری ، نشاط ، بیداری ، پایداری و وحدت جهانی مسلمانان است و در پیروزی انقلاب جهانی اسلام ، اثری بنیادین دارد.

۱. اثبات مسئله وحی و پیوستگی پیامبر خدا (ع) به منبع لایزال الهی و معجزه جاویدان وی .

۲. آگاهی از راز و رمز توفیق پیامبر اکرم (ع) در گذر از جامعه جاهلی به جامعه اسلامی و دگرگونی بنیاد نظام قبیله ای جاهلیت و تبدیل آن به یک حکومت منسجم ، پویا و زنده .

۳. دستیابی به بخش گسترده ای از مبانی نظری و سنت عملی پیامبر خدا (ع) و ائمه اطهار (ع) در عرصه های فرهنگی ، معنوی ، اجتماعی ، سیاسی و اقتصادی .

۴. شناخت احکام شرعی ، چگونگی و مراحل وجوب و مشروعيت آنها .

۵. و در نهایت ، از آنجا که سرنوشت مردم مسلمان ایران با سرنوشت و فرهنگ این آب و خاک گره خورده و اسلام و ارزش های دینی مبنا و رمز ماندگاری فرهنگ این ملت و سرزمین شمرده می شود ، وظیفه ملی ماست که از پیشینه آنچه سرنوشت ملی و میهنه ما بر آن استوار است ، آگاهی یابیم .

آسیب شناسی تاریخ اسلام و منابع آن

مهمترین اسباب تحریف تاریخ اسلام عبارت است از :

۱. فاصله زمانی و مکانی میان مورخ و پدیده ها

۲. اختلاف امت و پیدایش فرقه ها : اختلاف امت اسلام و گرایش های فرقه ای و در نتیجه انگیزه های غیر حق طلبانه برخی مورخان ، آفت دیگری است که همواره چهره تاریخ اسلام را مخدوش کرده است .

۳. تعصب : عقاید مذهبی و گرایش نژادپرستانه مورخ چنان در نوشتمن تاریخ تأثیر دارد که یافتن گزارش تاریخی تهی از تعصب دشوار است .

۴. فشار فرمانروایان : پیوسته خوددوستی در انسان ها مشکل ساز بوده است و در فرمانروایان آفتی بزرگ است و پیامدهایی ناگوار دارد . فشار حاکمان اموی و عباسی در برخی زمان ها ، چنان بود که هر کس حدیثی درباره قضیلت علی (ع) و فرزندانش نقل می کرد ، با شدیدتیین شکنجه ها رو به رو می شد .

۵.استفاده ناروای برخی دانشمندان اهل کتاب از کم اطلاعی خلفا و اطرافیان آنها : این گروه از عالمان می کوشیدند با نقل افسانه ها و مطالب بی اساس (اسرائیلیات) آیین اسلام را بی اعتبار سازند . دشمنی و کینه توزی افرادی چون کعب الاخبار ، ابوهریره ، وهب بن منبه و سیف بن عمر ، نسبت دادن حوادث دروغین و خلاف عقل و منطق به اسلام ، آفتی بود که چهره اسلام را تاکنون غبار آلود و مشوش کرده است.

أصول و قواعد عام تاریخ نگاری با تکیه بر ارزش های اسلامی

۱.توجه به همه علل و عوامل پیشرفت یا انحطاط یک سلسله یا ملت ، و اعتماد بر اسناد و مدارک معتبر از زمان شکل گیری و پیدایش آن سلسله .

۲.پرهیز از اظهار نظر درباره موضوعی قبل از بررسی و تحقیق کامل .

۳.رعایت عینیت و واقعیت در تحقیق ، حفظ امانت و درستی ، ترک تعصب در حقایق علمی و ثبت و نقل وقایع ، آن گونه که هست .

۴.در نظر گرفتن امکانات زمان وقوع حادثه و توجه به آداب ، رسوم و سنن جامعه مورد نظر .

۵.پرهیز از اعتماد همه جانبی و بدون بررسی و تحقیق به نظر نویسندگان گذشته .

فصل دوم

جهان در آستانه بعثت

جزیره العرب

الف) موقعیت جغرافیایی

جزیره العرب، از نظر جغرافیایی به سه بخش تقسیم شده است.

۱. شمال و غرب (حجاز) : این بخش، که شهرهای مکه، مدینه، طائف، ینبوع و جده را در بر می‌گیرد.
۲. مرکز و شرق (صحرای عرب) : سرزمین بلند منطقه نجد، بیابانهای وسیع نفوذ و ربع الخالی، که در آن از باران و آبادانی خبری نیست.
۳. جنوب (یمن) : این بخش که در گذشته، عربستان خوشبخت یا یمن نامیده می‌شد، شامل منطقه‌ای به شکل مثلث است که ساحل دریای عرب، ضلع شرقی و دریای سرخ، ضلع غربی و خط فرضی ظهران - حضرموت، ضلع سوم آن را می‌سازد. این بخش پرنعمت ترین نقطه جزیره است؛ به گونه‌ای که آثار تمدن درخشنan و با عظمت آن تا به امروز باقی و مشهور است.

ب) وضعیت سیاسی جزیره العرب

۱. عرب بائده : مراد قبایلی است که سال‌ها قبل از ظهور اسلام به سبب نافرمانی، به وسیله بلاهای آسمانی و زمینی از میان رفتند. قوم عاد، ثمود و تبع که به تعبیر قرآن به مجازات الهی محکوم شدند، از معروف‌ترین اعراب بائده شناخته شده‌اند.

۲. عرب عاربه - اصیل باقیه، حاضره : قبایلی که در یمن و دیگر نقاط جنوبی عربستان زندگی می‌کردند. قبایل فراوان این منطقه، از جمله اوس و خزرج، جرهم، خزاعه، لخمیان و... عرب اصلی به شمار آمده و نسبت خود را به یعرب بن قحطان، فرزند پنجم حضرت نوح، می‌رسانند. وقتی از تمدن عرب پیش از اسلام گفتگو می‌شود، بیشتر عرب عاربه که عمدتاً در جنوب بودند، مراد است.

۳. عرب مستعربه - غیر اصیل - باقیه، حاضره : قبیله هایی که دارای نژاد عرب نبوده و نیای آنان از خارج از

جزیره العرب به این منطقه آمده و با حضور طولانی مدت ، زبان عربی ، زبان اصلی آنان شده است . اینان از طریق عدنان و با چند واسطه از فرزندان حضرت اسماعیل (ع) شمرده می شوند .

ج) فرهنگ و آداب و رسوم

هر چند خصلت های پسندیده ای چون روحیه سلحشوری ، وفای به عهد ، بخشندگی و مهمان نوازی ، صراحت لهجه ة حافظه قوی و اهتمام به شعر و شاعری گواه خوبی بر وجود برخی ارزش های فرهنگی و تمدنی در میان مردم شبه جزیره العرب است .

کمیت گرایی ، فخر فروشی ، حاکمیت خرافات بازمانده از تحریف ادیان ، افسانه های باستانی ، اساطیری و موهومات تخدیری ، هر یک نشان دیگری از انحطاط اندیشه و خالی بودن سازمان فکری آنان از تفکر بود .

د) زنان و نظام خانواده

چند همسری بی قید و شرط بود ؛ تا آنجا که یک مرد می توانست ده زن آزاد اختیار کند . این امر امنیت حقوقی و خانوادگی زن را سلب کرده بود . رواج انواع زناشویی مانند ازدواج صداق ، متعه ، اماء ، مبادله ، مشارکت خواهاران ، استیضاع ، تعویضی و اجباری ، نظام خانواده را متزلزل ساخته و شأن زن را تا حد جانوران ، پایین آورده بود . چنانکه قرآن می گوید بسیاری ، دختر را ننگ می شمردند و حتی برخی دختران خود را زنده به گور می کردند .

ه) وضعیت اقتصادی

ارزنه ترین پدیده اقتصادی در عربستان آن روز ، برقراری بازارها و نمایشگاه های فصلی بود که برای رونق بخشیدن به تجارت داخلی و خارجی ، در هر شهر و منطقه ای ، متناسب با موقعیت جغرافیایی و اجتماعی ، برگزار می شد .

امام علی (ع) در این باره می فرماید :

خدا محمد (ع) را فرستاد تا مردمان را بترساند و فرمان خدا را چنانکه باید رساند . در آن زمان شما ای قوم عرب بدترین آیین را برگزیده بودید . در بین سنگ های خشن و مارهای گزنه می خوابیدید . از آب تیره

می نوشیدید ، غذای خوبی نداشتید ، خون یکدیگر را می ریختید ، پیوندتان را از خویشان می بردید و جنگ می کردید .

و) اوضاع دینی

عنصر اصلی دین قبایل عرب جاهلی ، شرکت و بت پرستی و به تعبیری ، آمیزه ای از تعدد خدایان و طبیعت پرستی بود . مسیحیت و دین یهود در نقاطی مانند نجران و یثرب گسترش داشت و در منطقی مانند حیره ، کیش مانی و زرتشتی نیز مورد توجه بود .

امام علی (ع) در تبیین کیفیت دین ورزی عرب جاهلی می فرماید :

خداآوند محمد (ع) را برانگیخت تا جهانیان را انذار نماید و فرمان خدا را چنان که باید رساند و شما ای قوم عرب ، بدترین دین را داشتید ... در میان شما بت ها افراشته و گناهان بال شما را بسته بود .

تاریخ جاهلیت و مفهوم آن

واژه جاهلیت نخستین بار به وسیله قرآن و در خصوص زندگی مردمان قبل ازبعثت به کار رفته است.

چهار مصدق روشن جاهلیت در قرآن کریم عبارت است از :

۱. بیروی از حکم و حکومت ناحق ، رفتار خلاف قانون الهی و مبتنی بر هوا و هوس و روی گردانی از دستورهای الهی ، که مورد نهی قرار گرفته است . (حکم الحاھلیه)
۲. بی توجھی به وعده و وعیدهای خداوند و بداندیشی درباره افعال الهی ، که درباره گروھی از یاران پیامبر است که با اکراه و نفاق ، در جنگ احد شرکت کرده بودند . (طن الجاھلیه)
۳. بی پروایی زنان در جامعه و نمایاندن زیور و آرایش های زنانه ، که در هشدار بجزنان پیامبر (ع) و جلوه گری آنان است . (تبرج الجاھلیه)
۴. تأکید بر خواسته های نابجا ، تعصب درباره آگاهی های ناچیز و جانبداری بی دلیل از عقاید و اندیشه ها . (حمیه الجاھلیه)

امپراتوری ایران در عصر ساسانیان

ایران یکی از دو همسایه بزرگ شبه جزیره عرب بود و با جمعیتی بیش از ۱۴۰ میلیون نفر بخش‌های مهمی از عراق – حاشیه دجله و فرات و کارون – قفقاز، بخارا، سمرقند، خوارزم و غزفه را نیز در بر می‌گرفت.

الف) حکومت و سازمان جامعه

نوع حکومت ایران، سلطنتی و استبدادی بود و پادشاهان ساسانی خود را موجوداتی برتر از بشر، فرزندان خدا و دارای شخصیت ربانی می‌دانستند. خسرو پرویز، که در سال ۵۹۱ م. به سلطنت رسید و هنگام طلوع خورشید اسلام فرمانروای ایران بود، درباره خود می‌گوید:

آدمی فنازدیر از میان خدایان و خدای بسیار جلیل در میان مردمان و صاحب شهرتی بسیار و کسی که در طلوع با آفتاب قرین است.

در امپراتوری ساسانی اقلیتی در حدود یک و نیم میلیون نفر، یعنی چیزی حدود یک درصد کل جمعیت، همه چیز را در اختیار داشتند و بیش از ۹۸ درصد چون برده‌گان از حقوق اساسی محروم بودند. مردم عادی و حتی طبقات متوسط حق مالکیت، دانش اندوزی و ... نداشتند.

ب) نظام خانوادگی و حقوق زن

در خانواده ایران دوره ساسانی، مرد ریاست مطلق داشت و از نظر تعداد همسرانش با محدودیتی رو به رو نبود و ازدواج با محارم، به دلیل تشویق برخی از منابع زرتشتی، رواج داشت.

ج) وضعیت مذهب

هنگام ظهور اسلام، ادیانی مانند زرتشتی، یهودی، مسیحی، مانوی، صابئی و مزدکی در ایران رواج داشت دین رسمی، که از سوی شاهان ساسانی مورد حمایت قرار می‌گرفت، آیین نامه زرتشت بود.

امپراتوری روم شرقی

همسایه مقتدر شمالی جزیره العرب، امپراتوری بیزانس بود که آسیای صغیر، شامات، مصر و بخش‌های عمده‌ای از اروپای کنونی و آفریقا را در بر می‌گرفت و قسطنطینیه پایتخت آن شمرده می‌شد. روم با استبداد و سلطنت اداره می‌شد و تشکیلات اداری بسیار پیچیده و گسترده‌ای داشت.

الف) وضعیت دینی

مسيحيت از آغاز قرن چهارم ميلادي دين رسمي امپراتور اعلام شد . در سال ۳۱۳ م . قسطنطين به سبب رويايی فرمان آزادی مسيحيت را اعلام کرد و از اين پس مشكلات داخلی و درون فرقه ای مسيحيت خود را نشان داد . دين ستيرزی ، دين گريزی و همه بی مهری های ديروز و امروز غرب به مذهب ، بر اموری که از اين تاريخ به بعد وارد مسيحيت شده ، استوار است . سکولاريسم و کنار زدن دين از جامعه و تجربه زدگی افراطی و نامعقول ، در عملکرد کلیساي قرون وسطا ريشه دارد که اساس آن در قرن چهارم ميلادي نهاده شد .

ب) نظام طبقاتی

امپراتوري روم نيز مانند رقيب نيرومندش در نظام طبقاتی به سر می برد . در اين امپراتوري شايستگی ذاتی ملاک شخصيت نبود و هر کس ، در هر درجه از شايستگی يا بي لياقتی ، از مزاياي مخصوص طبقه خود بهره مند می شد . مردم به چهار طبقه اشراف ، شواليه ها ، طبقه متوسط و بردگان تقسيم می شدند .
امام علی (ع) در ترسیم وضعیت جهان در عصر بعثت می فرماید :

خداوند پیامبرش را زمانی مبعوث ساخت که مردم در غرقاب گناه و نادانی فرو رفته بودند و در سرگردانی به سر می بردند . افسار هلاکت آنها را می کشید و پرده های گمراهی چهره عقلشان را پوشیده و بر جان و دلشان قفل زده شده بود .

خداوند محمد (ع) را زمانی فرستاد که از دين نشانی بر پا نبود و هیچ گلدسته ای نور افشاری نمی کرد و راهی برای سعادت بشر - آشکار نبود .

آن حضرت (ع) در کلامی ديگر می فرماید :
خداوند سبحان حضرت محمد (ع) را در حالی برانگیخت که (مردم روی زمین) دارای مذهب پراکنده ، خواسته های ضد و نقیض و گروه های متفرق بودند . دسته ای خدا را به مخلوقش تشبیه می کردند ، گروهی ملحد و منکر بودند و جمعی معبد هایی جز خدای يگانه داشتند . اما او آنها را از گمراهی رهانید و از جهالت نجات بخشید .

فصل سوم

تاریخ پیامبر اسلام (ع) ولادت ، بعثت و دعوت

کودکی و نوجوانی

عبدالمطلب از میان اصیل ترین خانواده ها ، سعادتمند ترین بانوی جهان ، آمنه را برای فرزندش عبدالله برگزید . دیده به جهان گشودن پیشوای انسان ها در سپیده دم هفدهمین روز ماه ربیع الاول سال ۵۷۰ م . عام الفیل – ۵۳ سال قبل از هجرت آن حضرت که بعدها به عنوان مقیاس زمان و آغاز رسمی تاریخ اسلام قرار گرفت – با حادثی شگرف همراه بود .

عبدالمطلب ، جد اول پیامبر (ع) که به بخشندگی ، نیکوکاری و دستگیری از افتادگان شهرت داشت یادگار عبدالله را شاید به علت ناکافی بودن شیر آمنه و یا به رسم بزرگان عرب همراه حلیمه سعدیه – از قبیله بنی سعد که به شجاعت و فصاحت معروف بودند – به روستا (بادیه) فرستاد . چون به شش سالگی گام نهاد ، مادر مهربانش دیده از جهان فرو بست و در حدود هشت سالگی ، نیای گران قدرتش عبدالمطلب به سرای دیگر شتافت .

کلید شخصیت محمد (ع) در نوجوانی و جوانی

دوران جوانی ، زمان شکوفایی غرایز و گاه انحراف ها و آلودگی های انسان است ؛ به ویژه در فضای تیره جامعه حجاز که حتی کهنسالان به گونه ای شرم آور در آلودگی به سر می بردند . امین به فرد امانت دار ، راست گو ، باوقار ، خوش خلق ، کریم و شرافتمند گفته می شود که از ناپاکی و گناه اجتناب می کند . محمد(ع) امین است و با وجودی که سنین جوانی را می گذراند گرد هیچ یک از آداب و رسوم جاهلی نمی گردد . در مکه نوشیدن شراب ، انجام قمار و نیز فساد اخلاقی امور رایج بود . مجالس لهو و خوش گذرانی قریش معروف است . معمولاً در مکه شب نشینی هایی بر پا می شد که زن و مرد در آن شرکت می کردند و به افسانه گویی و بذله گویی می پرداختند ، اما آن جناب (ع) حتی یک بار در این مجالس شرکت نکرد .

جوانی

در ۲۰ سالگی ، با شرکت در پیمان (جوانمردی و نیکوکاری) (حلف الفضول) به دادخواهی ستمدیدگان برخاست . کویا در ۲۵ سالگی و در رویداد گردهمایی بزرگان قریش به منظور ترمیم بنای کعبه که با گفتگوهای جاه طلبانه ای همراه شد و نزدیک بود به کشمکشی اساسی مبدل گردد و نزاعی طولانی و خون ریزی پرداخته پدید آورد ، امین قریش با خردمندی و فرزانگی داوری کرد و ضمن احترام به همه گروه ها و شرکت دادن نمایندگان همه قبایل ، حجرالاسود را به جای خویش بازگرداند و بدین ترتیب ، شدیدترین اختلاف در پرتو حکیمانه ترین تدبیر برطرف گردید .

ازدواج

خدیجه ، بانوی فهیم و ثروتمند مکه ، از زنان ممتاز جزیره العرب به شمار می آمد . رفتار آن حضرت در جلب رضایت خدیجه و بخشیدن اموالش به تهی دستان ، بی توجهی به ثروت اندوزی ، آزاد کردن زید بن حارثه از قید بردگی و ارج نهادن به او ، مشعلی بود که به زودی خدیجه را از دهليز وجود محمد (ع) عبور داد و به روشنایی خیره کننده قلبش رساند .

آغاز رسالت

۲۷ ربیع ، در حالی که محمد (ع) عالی ترین مراحل کمال انسانی و عقلانی را در چهل سالگی پشت سر می گذاشت ، خدیجه که در پانزده سال زندگی با او از او جز راستی و درستی ندیده بود و با زوایای اندیشه اش آشنایی داشت ، رسالیش را تبریک گفت و بی درنگ ایمان آورد .

ایمان خدیجه برای پیامبر ، که قریش را نیک می شناخت و راهی دشوار فراروی خویش مشاهده می کرد ، نسیم قرار و تکیه گاهی ارزنده شمرده می شد . علی (ع) که بیشتر عمر ده ساله اش را در خانه رسول خدا گذرانده و زیر نظر او پرورش یافته بود ، با مشاهده نشانه های فرود آمدن فرشته وحی ، به یگانگی خدا و رسالت حضرت محمد (ع) گواهی داد .

دعوت خصوصی - پنهانی و تبلیغ عملی

عبدالله بن مسعود ، صحابی دانشمند ، چنین نقل می کند : همراه عموهایم و چند تن دیگر برای خرید کالا به مکه رفتیم . می خواستیم عطر بخریم . از فروشنده اش پرسیدیم ، عباس بن عبدالمطلب را نشان دادند . کنار چاه زمزم ، با عباس در گفتگو بودیم که مردی با چهره سپید و گلگون و چون ماه درخشان از در ((صفا)) وارد مسجد الحرام شد . نوجوانی زیبا همراهش بود و در پی او ، بانویی آهسته و با وقار گام بر می داشت . آنها وقتی نزدیک کعبه رسیدند ، حجرالاسود را احترام کردند . پس هفت بار پیرامون کعبه گردیدند . آنگاه در برابر رکن به نماز ایستادند .

انذار خویشاوندان و دعوت آشکار

سه سال تبلیغ عملی و پنهان رسول اکرم (ع) و افزایش گروندگان او زمینه ذهنی و اجتماعی دعوت عمومی و علنی را فراهم آورد . بیش از ۴۰ تن از نزدیکان و فرزند زادگان عبدالمطلب – که ابوطالب ، حمزه و ابولهب از آن جمله اند – به مهمانی دعوت شدند و علی (ع) به دستور رسول خدا (ع) سفره ای گسترد . پس از خوردن غذا ، ((ابوالهب)) که بهره گیری میهمانان بسیار از غذایی اندک برایش بسیار شگفت می نمود ، قبل از لب به سخن گشودن رسول خدا (ع) ناسپاسی کرد و با جمله ((محمد شما را جادو کرده است)) محفل را برهم زد . روزی دیگر دعوت انجام گرفت .

دعوت عمومی و آغاز صف بندی موحدان و مشرکان در مکه

رسول خدا (ع) پس از دعوت پنهانی خویشاوندان در سومین مرحله از مأموریت خود (دعوت عمومی) در دعوت اجتماعی و گذر از جامعه جاهلی گامی بلند برداشت و پس از آنکه فرشته وحی فرمان هدایت عمومی ((فاصد ع بما تو مر)) را به وی ابلاغ کرد ، طنین ((یا صباحاه)) او در کوه صفا پیچید .

گروهی اسلام آورند ، دسته ای به تفکر فرو رفتند و گروه های زیر برآشتفتند :

۱. آنها که کورکورانه از نیاکان اطاعت می کردند .

۲. آنان که دل به دنیا و خوشی های آن سپرده ، تنها به منافع خویش فکر می کردند .

۳. افرادی که خود را برتر دانسته ، طبقات پایین اجتماع را بی مقدار می دانستند .

۴. آنان که اعتقاد به جبر را دست مایه کار خود قرار داده بودند.
۵. گروهی که بر اثر رذایل اخلاقی نمی توانستند موقعیت ارزشی پیامبر و خاندان وی را بپذیرند.
۶. آنان که لجاجت و تعصّب بی جا ، شخصیت انسانی شان را مسخ کرده ، نه تنها خود نمی اینشیدند ، بلکه بیداری سایر انسان ها را نیز نمی خواستند .

علل مخالفت با اسلام

۱. جهت گیری دینی و توحیدی دعوت و مخالفت اسلام با الهه اعراب و دین رایج و موروثی حاکم بر مکه مهم ترین علت مخالفت قریش بوده است .
۲. جهت گیری اجتماعی دعوت و اسلام آوردن محرومان و جوانان ، که نتیجه آن فروپاشی نظام اجتماعی قبیله ای حاکم بود .
۳. جهت گیری اقتصادی قرآن که آیات فراوانی در سال های آغاز دعوت نازل شده بود نظام اقتصادی جامعه را مورد طعن قرار داد و معبدود شدن ثروت و سرمایه را قبیح کرد .
۴. رقبات های قبیلگی و حسادت ورزیدن به موقعیت ارزشی بنی هاشم و فرزندان عبدمناف .
۵. بشر بودن پیامبر (ع)
۶. روی آوردن مستضعفان به آن حضرت (ع)
۷. اعتقاد به جبر
۸. درخواست های نابجا و ناممکن
۹. اطاعت کورکرانه از نیاکان
۱۰. دلدادگی به دنیا

اقدامات مشرکان

شگردهای مسالمت آمیز

- وقتی پیامبر (ع) نظر مشرکان را شنید ، پاسخی داد که بی تردید یکی از سطور برجسته تاریخ بشر به شمار می آید .

به خدا سوگند ، اگر خورشید را در دست راست و ماه را در دست چشم قرار دهند و بخواهند از پی گیری هدفم ، که همان تبلیغ آیین اسلام است ، دست بردارم ، هرگز چنین نخواهم کرد ، تا آنکه خداوند آن را پیروز گرداند یا در این راه کشته شوم .

نیرنگ های مردم فریب و مجتمع تهمت هماهنگ

پس از آنکه مشرکان از تاثیر در ابوطالب نومید شدند ، طرح گفتگوی بی واسطه با پیامبر را تصویب کردند . آنها چنان می پند اشتند که می توانند با وعده ((ثروت و سرمایه)) ، ((سروری و بزرگی)) ، ((فرمانروایی و پادشاهی)) و ((زیباترین همسر)) ، رسول خدا (ع) را از رسالتش بازداشت . زراندوزان مکه ، پس از نومیدی از این تدبیر به استهزای پیامبر (ع) روی آوردند . شکنجه های جسمی و روانی ، بهانه گیری های بی پایه ، درخواست انجام کارهای فرابشری ، پرسش هایی از اسرار آفرینش و تاریخ زندگی پیشینیان ، تهمت سحر و جنون و ... شیوه های مبارزه سپاه جهل علیه شخصیت نبی اکرم (ع) بود . برای هر یک شواهدی چند در آثار و اسناد تاریخی به چشم می خورد .

اقدامات علیه بنیان فکر نهضت

۱) تحریم شدن قرآن

۲) ایجاد هیاهو و جنجال هنگام تلاوت قرآن

۳) اسطوره ، افسانه و شعر شمردن قرآن

۴) سرگرم کردن مردم به وسیله معركه گیرانی چون نصر بن حارث و نقل داستان های عوام پسند

۵) تردید در وحیانی بودن قرآن

۶) ترویج افسانه های منطق ستیزی چون افسانه غرائیق

اقدامات علیه حامیان نهضت

یکی از راه های جلوگیری از گسترش نهضت نوین اسلام و مخالفت با گرویدن به آن ، دشوارسازی شرایط زندگی اسلام آورندگان و آزار آنان بود . مهاجرت به حبشه در سال پنجمبعثت - که در مرحله اول گفده مرد و چهار زن در آن شرکت جستند - از یک سو می توانست روح امید را در مسلمانان ستمدیده تقویت کند و از سوی دیگر ، راه را برای عمل به تکالیف اسلامی و استمرار تبلیغ در خارج از کشور از مکه هموار سازد . در

مهاجرت دوم – که پنهانی و بر اساس تجربه های مهاجران نخست و با فاصله چند ماه از هجرت نخست تحقق یافت – شمار فزون تری از مسلمانان ، برای حفظ ایمان و مانده بر عقیده توحید ، آوارگی در سرزمین های ناشناخته را پذیرفتند .

ازوای سیاسی و محاصره اقتصادی

سران قبایل و اشراف متنفذ قریش عهد نامه ای به تصویب رساندند و ضمن آ ویختن آن در کعبه ، سوگند یاد کردند که در صورت تسلیم نشدن محمد (ع) در برابر خواسته آنان تا هنگام مرگ بدان وفادار باشند . بندهای این پیمان چنین بود :

۱. باید هرگونه خرید و فروش با هواداران محمد متوقف گردد .

۲. ارتباط ، معاشرت و پیوند زناشویی با مسلمانان ممنوع است .

۳. جبهه مخالف محمد در تمام حوادث و پیشامدها باید مورد حمایت قرار گیرد .

در همین سال خدیجه ، همسر بردبار رسول خدا (ع) نیز به سرای جاودان شتافت و پیامبر را در اندوه دوباره فرو برد ؛ به گونه ای که سال دهم بعثت را ((عام الحزن)) نامید .

راز دلدادگی خدیجه

به نظر می رسد تحلیل رفتار فردی و اجتماعی خدیجه در این گزینش جز با پذیرش عشق وی به خوبی ها ، که در یگانه روزگارش حضرت محمد (ع) گرد آمده بود ، امکان پذیر نیست ؛ عشقی جاودان ، تشنگی آور و معرفت افزا ، نه عشقی که وصال ، قربانگاهش به شمار می آید .

توفیق دعوت در مکه و زمینه های هجرت به مدینه

از این رو پیامبر (ع) به صورت آشکارتری برای تغییر حوزه جغرافیای دعوت و فراتر بردن دامه دعوت از مکه ، دو گونه اقدام انجام داد :

۱. از طریق عرضه اسلام – دعوت به پرستش الله و روی گردانی از بت ها – بر قبایلی که برای حج و یا تجارت به مکه می آمدند ، کوشید آنان را به حمایت از خویش و دارد ؛ اما کمتر نتیجه می گرفت .

۲. اقدام دیگر پیامبر رفتن به خارج مکه و تبلیغ اسلام در نقاط دیگر بود . سفر به شهر طائف در شوال سال دهم بعثت اقدام مهم دیگر آن حضرت در جهت یافتن پایگاه در خارج از مکه یاد شده است .

یشربیان از حضرت رسول (ع) تقاضا کردند برای تبلیغ اسلام و تعلیم قرآن مبلغی به یثرب اعزام دارد . حضرت رسول (ع) مصعب بن عمیر را همراه آنان فرستاد . بدین ترتیب ، یثرب به طور کامل از طلوع خورشید اسلام با خبر شد .

یشربیان پس از آنکه به وسیله آیه های قرآن از اهداف رسالت حضرت ختمی مرتبت (ع) آگاه شدند ، با اشتیاق تمام پیشنهاد مهاجرت حضرت رسول (ع) به یثرب را مطرح کردند و چون از موافقت پیامبر آگاهی یافتند ، با شادی و غروری وصف ناپذیر متعهد شدند همان طور که از زن و فرزند خود حمایت می کنند ، پیامبر و اهدافش را مورد حمایت قرار دهند . انتخاب دوازده نقیب با مشورت یشربیان در عقبه دوم ، حادثه مهم دیگری که از توجه جدی پیامبر (ع) به تعیین نمایندگان خاص خود و سازمان دهی برنامه های تبلیغی در خارج از مکه حکایت می کند .

آخرین توطئه و هجرت پیامبر به مدینه

افرادی از تمام قبایل آماده شدند تا شب هنگام حضرتش را نابود سازند . پیامبر خدا (ع) گنجینه اسرارش علی (ع) را فراخواند ؛ امانت های مردم را به وی سپرد تا به صاحبانش بازگرداند ، شخصیت خود را همچون جامه ای برازنده بر آن یار دوران سختی ها پوشاند و به او فرمود : در بسترم بخواب و روپوش مخصوص بر خویش بیفکن . در این هنگام علی (ع) پرسید : آیا شما جان سالم بدر خواهید برد ؟ پیامبر (ع) فرمود : آری بدین ترتیب ، علی (ع) با احتمال کشته شدن خود ، مشتاقانه برای نجات جان مقتدای خویش و تقدیم جان بر ایمان در ((لیله المبیت)) در بیتر پیامبر خفت و رسول حق روانه هجرت شد . این فدایکاری آن قدر خالصانه و پر اهمیت بود که مورد ستایش خداوند واقع شد .

فصل چهارم

تاریخ پیامبر اسلام (ع) هجرت و حکومت

وحدت جامعه در سایه پیوند معنوی افراد

دو قبیله اوس خزرج و مهاجران مکه زیربنای پدیده بزرگ اجتماعی و هسته مرکزی امت اسلامی در مدینه شمرده می شدند . وجود رخنه در این (بنا) امری طبیعی به نظر می رسد . دوگانگی میان اوس و خزرج – که سالیانی دراز یکدیگر را می کشتند – تعصب همشری گری یثربیان و مکیان آینده را در ابها قرار می داد . اعراب بادیه نشین که اسلام می پذیرفتند نیز از تعصبه شدید برخوردار بودند . گوناگونی زبان ، نژاد و زادگاه این تازه ایمان آورده اان ، در آینده نزدیک ، دامنه اختلافات را فزونی می بخشد و اساس توحید و حکومت الهی را تهدید می کرد .

همزیستی مسالمت آمیز در قالب نخستین قانون اساسی

این منشور که هر قسمت آن دارای ابعاد گوناگون است از سه بخش اصلی تشکیل شده است :

۱. روابط مسلمانان اوس و خزرج و مسئولیت متقابل انصار و مهاجر نسبت به یکدیگر در همان مقطع زمانی خاص .
۲. قرارداد ترک تعرض بین مسلمانان و یهود .
۳. بخش عمومی و جهانی که حافظ وحدت مسلمانان در همه زمان هاست .

بندهایی از قانون نامه عمومی مدینه چنین است :

۱. مسلمانان ملتی واحدند .
۲. مسلمانان باید عدالت پیشه باشند و در برابر ستمگران متحد گردند ؛ هر چند ستمگر ، فرزند خودشان باشد .
۳. مسلمانان باید یار و غمخوار هم و یاری کننده بینوایان باشند .
۴. خون همه مسلمانان ارزش یکسان دارد و هیچ امتیازی میان آنان نیست .
۵. هر مسلمانی که به کسی پناه دهد ، پناه او نزد همه مسلمان ها محترم است .
۶. اگر مسلمان دیگری را بکشد ، باید قصاص شود ؛ مگر آنکه اولیای مقتول از قصاص چشم بپوشد .
۷. همه مسلمانان باید در پیمان صلح شرکت کنند و هیچ مسلمانی حق ندارد بدون حضور دیگران پیمان صلح منعقد سازد .

۸.اگر فردی از یهود اسلام آورد ، از کمک و یاری مسلمانان برخوردار خواهد شد و با مسلمانان دیگر تفاوتی ندارد .

۹.يهود بنی عوف [و سایر یهودیان] با مومنان در حکم یک امت شناخته می شوند ؛ با این تفاوت که یهود مطابق دستور دین خود عمل می کند و مسلمانان بر اساس اوامر دین خود .

۱۰.اگر مسلمانی پیمان بست ، حق ندارد پیمان شکن باشد .

۱۱.نهایا مرجع اختلافات قضایی ، حقوقی و جنایی ، رسول خدا (ع) است .

۱۲.امضا کنندگان این پیمان دفاع مشترک از یثرب را به عهده دارند .

ماهیت جنگ های پیامبر (ع)

از نظر قرآن و منابع دینی نیز جنگ تنها برای مقابله با کسانی که به جنگ برخاسته اند و برای جلوگیری از آلودگی و فساد زمین ، محفوظ ماندن پرستشگاه ها و جلوگیری از خطر ویراری مراکزی که در مقابل جباران و طاغوتیان از حاکمیت قانون الهی دم می زندند .

(الف) فرماندهی هوشمندانه پیامبر (ع)

جوانب این عامل بدین قرار است :

۱.تصمیم گیری سریع و صحیح، ۲.شجاعت فردی و قدرت جسمی، ۳.اراده نیرومند، ۴.روحیه تزلزل ناپذیر ۵.دوراندیشی، ۶.شناخت روحیات و استعدادها، ۷.اعتماد متقابل و دوستی دو جانبه، ۸.رعایت مساوات ، ۹.بهره گیری از شیوه های نو، ۱۰.آشنایی و به کارگیری اصول جنگ از جمله اصل غافلگیری ، تمرکز نیروها و رازداری

(ب) روحیه ایمانی و جنگاوری مجاهدان

(ج) رعایت عدالت در جنگ با دشمن

در این مورد به سه ویژگی مهم می توان اشاره کرد :

۱. تمام نبردهای پیامبر (ع) دفاعی و برای تحکیم پایه های صلح بوده است . (صلح جویی غیر از تسلیم پذیری و تحمل ذلت است)

۲. غیر نژادی و غیر مادی بودن و جنبه آرمانی و اعتقادی داشتن این نبردها ، مشخصه ای است که شکست ناپذیری در هر شکل را توجیه می کرد .

۳. سازگاری رفتار و عملکرد حضرت و پایبندی ایشان به اصول انسانی از جمله : تعرض نکردن به بی گناهان ، زنان و کودگان ، مراعات حقوق اسیران ، مراقبت از مجروحان .

حضرت محمد (ع) و مخالفان

يهوديان

از آنجا که روح حاکم بر کیش یهود ، نژاد و قومیت است بدین سبب به مخالفت جدی با پیامبر اسلام (ع) پرداختند .

اما بیشتر یهودیان ، با آنکه پیامبر (ع) را می شناختند ، به بهانه های مختلف با او به مخالفت برخاستند . حیی بن اخطب ، رهبر قبیله بنی نضیر ، یکی از این افراد بود ؛ و این همه در حالی بود که پیامبر رحمت (ع) در همان بدو ورود به یثرب با آنان ترک تعرض و همزیستی مسمالمت آمیز امضا کرده بود .

بخشی از بندهای این قرارداد چنین است :

۱. مسلمانان و یهودیان همچون امتی واحد (جامعه ای توحیدی) در مدینه خواهند بود .

۲. هر گروه در انجام مراسم دینی خود آزاد است .

۳. چنان که جنگی رخ دهد ، هر یک به دیگری - اگر متجاوز نباشد - کمک خواهند کرد .

۴. هرگاه مدینه مورد یورش دشمن قرار گیرد ، هر دو گروه در دفاع شرکت می کنند .

۵. صلح با دشمن با مشورت هر دو طرف انجام خواهد شد .

۶. امضا کنندگان این پیمان با خیرخواهی و نیک رفتاری در کلر هم به سر خواهند برد .

جريان نفاق و منافقان (مهما)

ماهیت نفاق ، فریب و دوره‌بی است و حکایت منافقان ، حکایت چهره های زیبا و مقدس نماست که بر آن نام (خدا) نقش بسته است .

نفاق نوعی بیماری روانی است و منافق بیمار . بیمار نه زنده سالم است و نه مردہ ؛ منافق نیز نه نور ایمان دارد و نه گستاخی و جرئت کافر را .

از نظر قرآن ، خطر نفاق برای اسلام و مسلمانان از شرک و کفر کمتر نیست .

دروغ گویی ، ظاهر به اصلاح طلبی ، فقدان شعور واقعی ، نداشتن اندیشه و فهم درست ، سرگردانی و حیرت، شایعه پراکنی ، اضطراب درونی ، تعصب بیجا ، دورویی و لجاجت بخشی از ویژگی های رفتاری و شخصیتی منافقان است .

اعلام جهانی رسالت

در سال ششم هجرت ، که موقعیت دعوت توحیدی اسلام در مدینه و اطراف آن تثبیت شده بود ، زمینه مناسب فراهم آمد تا این فرهنگ ناب ، که در میان ملیتی که از برخی جهات عقب مانده ترین بودند ، عالی ترین آثار را پدید آوردند .

در یک روز از محرم سال هفتم هجرت شش سفیر با شش نامه از مدینه خارج شدند و به دربار شش تن از زمامداران آن روز جهان رفتند . باری از میان ۱۸۵ نامه و میثاق نامه که برای دعوت به اسلام یا پیمان ، نوشته ۶۸ نامه برای پادشاهان ، بزرگان قبایل و راهبان است . دو نمونه از نامه ها چنین است .

ایمان به راه راستین (مباھله)

هیئت ۶۰ نفری ، به سرپرستی سه پیشوای بزرگ مذهبی وارد مدینه شدند و پس از گفتگو ، از پذیرش اسلام امتناع ورزیده و با پیامبر (ع) به احتجاج برخاستند و در نهایت پیشنهاد ((مباھله)) کردند .

پیامبر اکرم (ع) به فرمان خداوند در حالی که حضرت حسین (ع) را در آغوش و دست حسن (ع) را در دست داشت و فاطمه (ع) و علی بن ابی طالب (ع) پشت سر حرکت می کردند ، به میدان مباھله گام نهاد . هیئت نمایندگی نجران از اینکه پیامبر (ع) فرزندان معصوم و یگانه دختر و یادگار خود را به صحنه مباھله آورد ، شگفت زده شدند و عقب نشینی کردند . اسقف نجران گفت : من چهره هایی می بینم که هرگاه دست به دعا بلند کنند و از درگاه الهی بخواهند که بزرگ ترین کوه ها را از جای بکند ، بی درنگ کنده می شود . ما هرگز حاضر به مباھله نیستیم . برخی از مسیحیان ایمان آورده و گروهی پذیرفتند که در برابر بهره مندی از امنیت حکومت اسلامی ، مالیات ویژه بپردازند .

فتح مبین و عفو عمومی

هر چند مصالحه نامه سال ششم (صلح حدیبیه) که از آن تعبیر به ((فتح مبین)) شده است ، مورد اعتراض برخی از اطرافیان پیامبر قرار گرفته بود ، بیشتر مومنان و پیروان حضرت رسول (ع) آن را پذیرفته بودند .

حج برائت و حج ولايت

با نزول آیات سوره برائت ، پیامبر (ع) مأموریت یافت از مشرکانی که تا آن زمان براساس آداب و رسوم جاهلی شان در حج حاضر می شدند اعلان بیزاری کند .

مقرر شد صحابی پیامبر (ع) ابوبکر این آیات را در روز عید قربان در اجتماع حاجیان بخواند . پس از رهسپار شدن ابوبکر به سمت مکه ، وحی الهی نازل گردید و به رسول خدا (ع) دستور داد که لازم است این پیام را تنها خود یا کسی که از توست به مردم ابلاغ کند . با در یافت این پیام ، رسول خدا (ع) به علی بن ابی طالب (ع) قرمان داد به سمت مکه حرکت کند و در راه آیات را از ابوبکر گرفته ، در اجتماع حاجیان ، به مشرکان ابلاغ کند .

واپسین حج یا حج ولايت

رسول حق (ع) همه مردم را در مکانی به نام ((غدیر خم)) گرد آورد تا روح اسلام (خلافت و جانشینی) را به طور کامل تبیین نماید . پس از انجام فرضیه ظهر ، پیامبر (ع) بر فراز منبر بلندی از جهاز شترها قرار گرفت و پس از نیایش پروردگار ، خبر نزدیک بودن رحلت خویش را اعلام کرد . آنگاه فرمود : مردم من برای شما چگونه پیامبر بودم ؟

آنگاه دست علی (ع) را بلند کرد تا همه حاضران او را ببینند و فرمود : ((هر که من مولای اویم ، علی مولای اوست))

اصول ، شیوه ها و اهداف حکومت حضرت محمد (ع)

حکومت از دیدگاه پیامبر خاتم (ع) وسیله بود نه هدف ، وسیله بود برای اجرای احکام رهایی بخش اسلام و گسترش عدالت ، اخلاق و همه فضائل و ارزش های انسانی . حکومت اسلامی مدینه مشروعیت خود را با نص و انتصاب از جانب خداوند گرفته و مقبولیتش را با بیعت و پذیرش مردم به دست آورده بود .

جلوه هایی از اخلاق خاتم انبیاء (ع)

۱. گزارش شده است که چون در جنگ احد دندان های پیشین پیامبر شکست و چهر اش زخم برداشت و خونین شد ، این امر بر یاران حضرت بس گران آمد و گفتند : چه می شود که بر دشمنان نفرین کنی ؟ پیامبر (ع) پاسخ داد : انى لم ابعث لعانا ولكن بعثت داعيا و رحمة ، اللهم اهد قومی فانهم لا يعلمون من به لعن و نفرین مبعوث نشده ايم ، بلکه برای دعوت و رحمت برانگیخته شده ام . بار خدایا ، قوم مرا هدایت کن که ایشان [خیر و صلاح خود را] نمی دانند .
۲. در هیچ نبردی از برابر دشمن نگریخت .
۳. از ابن عباس نقل شده است که گفت : رسول خدا (ع) متواضعانه بر زمین می نشست و روی زمین غذا می خورد و گوسفندان را به دست خود دوشید و دعوت غلامان را می پذیرفت .
۴. از انس بن مالک رسیده است که گفت : پیوسته رسول خدا (ع) چون از کنار کودکان می گذشت به ایشان سلام می کرد .
۵. سیهای پیامبر (ع) اغلب خندان بود . عبدالله بن حارث می گوید : هیچ کسی را به مانند رسول خدا (ع) خندان ندیدیم .
۶. علی (ع) فرموده است : رسول الله (ع) چنان بود که کسی چون بی مقدمه او را می دید از هیبتش بیم داشت و چون به وی نزدیک می شد و او را می شناخت ، به وی عشق هی ورزید .
۷. با همه نیرو و نشاط جوانی ، به سبب عفت طبع و علو همت هزگز تمایلات و هوس های عهد شباب به دلش راه نمی یافت و کسانی را که ازدواج را فقط وسیله لذت جویی قرار می دهند ، همواره محکوم کرده است .
۸. رسول اکرم (ع) در دورانی که زن را دارای روح انسانی و حقوق بشری نمی دانستند ، استقلال ایشان برای تصرف در جان و مال خود را اصل شمرد و مدارای با زنان را رعایت مقتضیات فطری آنان توصیف نمود .
۹. رسول خدا (ع) با فرزندان خود نیز با مهر و عطوفت رفتار می نمود . همواره می فرمود : فاطمه پاره تن من است . او قلب و روح من است هر کس او را بیازارد مرا آزرده است .
۱۰. رهبانیت و زیاده روی در شهوت را به یک نسبت محکوم می دانست .

۱۱. با آنکه در خلوت ساعت های طولانی به شب زنده داری می پرداخت ، وقتی که به نماز جماعت می ایستاد برای رعایت حال نمازگزاران به اختصار می کوشید .

۱۲. شاگرد خصوصی اش ، علی (ع) در وصف سادگی و تواضع آن حضرت گفته است : پیامبر خدا (ع) بر روی زمین غذا می خورد [نه بر سفره شاهانه] و همچون بردگان ساده و بی تکلف بر خاک می نشست و با دست خود پای افزارش را وصله فرموده ، به دست خویش جامه اش را رفو می کرد

از سقیفه تا قتل عثمان

جريان سقیفه و شکل گیری خلافت

خلافت ابوبکر (۱۳-۱۱ ق.)

خبر رحلت پیامبر اکرم (ع) به سرعت منتشر شد و مردم مدینه را در نگرانی و اندوه فرو برد. در میان ناله ها و فریادهای مردم، یکی از صحابه با صدای بلند گفت: این چه نادانی است که شما دارید! چرا می‌گویید پیامبر مرده است؟ نه، چنین گفتاری صحیح نیست. این سخن منافقان است. هر کس بگوید او مرده است با این شمشیر گردنش را می‌زنم. ابن عباس به او نزدیک شد و این آیه را خواند: ((و ما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل أفن مات أو قتل انقلبتن على أعقابكم ...)) مرد قانع شد و تهدید کرد: اگر کسی بگوید پیامبر مرده است. دست و پایش را قطع می‌کنم. پیامبر به آسمان‌ها رفته است و باز می‌گردد. مردم ناباورانه اشک می‌ریختند. ابوبکر از راه رسید و آن آیه را که بیشتر ابن عباس خوانده بود تلاوت کرد و بانگ برآورد: پیامبر درگذشت، اما خدایش زنده است. فردی که تا چند لحظه قبل، مرگ پیامبر (ع) را سخن منافقان می‌خواند، با پذیرش رحلت پیامبر (ع) گفت: گویا این آیه را نشنیده بودم. هیجان مردم فرون شست و اندوه و ناله هایشان ادامه یافت. هنوز مراسم تجهیز و تکفین پیامبر خدا (ع) برپا نشده بود که پیکی آهسته به ابوبکر گفت: عمر تو را می‌خواند. ابوبکر، که حضور در مراسم را مهم تر می‌دید، ناخشنود شد و سخن پیک را نادیده گرفت. قاصد دوباره پیام آورد. ابوبکر این بار اجابت کرد و همراه عمر و ابو عبیده رواح سقیفه شد.

جنگ های رده و واقعیت از دین برگشتگان

با توجه به زمینه هایی که از زمان حیات پیامبر (ع) بروز کرده بود و افرادی، به دلایل مختلف، ادعای نبوت کرده، در مسیر فریفتمن برخی قبایل، موقوفیت هایی نیز به دست آورده بودند، بحرا شکننده بعد از رحلت رسول اکرم (ع)، مجال تازه ای را در دو جهت فراهم آورد.

گذر از در خانه فاطمه (ع)

چنان که منابع شیعه و سنی نشان می دهد ، علی بن ابی طالب (ع) مهم ترین مرد خاندان پیامبر (ع) و یاران نزدیک وی و خاندان هاشم ، از تصمیم سقیفه نشینان آگاهی نیافتند.

گروه مسلح ، خانه علی (ع) را محاصره و تهدید کردند که اگر علی (ع) و هوادارانش از خانه خارج نشوند و با خلیفه بیعت نکنند ، خانه را با اهلش به آتش خواهند کشید . علی (ع) بیرون آمد و کوشید با مطرح کردن حق خود ، اعتراض خویش را آشکار سازد . بی درنگ خشونت و شدت آشکار شد ، شمشیرها از نیام برآمد و عمر و گروهش کوشیدند به درون خانه فاطمه (ع) نفوذ کنند . فاطمه (ع) خشمگین در برابر شان ایستاد و با لحنی ملامت آمیز فریاد زد : شما پیکر رسول خدا (ع) را بر زمین نهادید و بدون مشورت و محترم شمردن حقوق ما تصمیم گرفتید . شتابان از اینجا برون روید و گرن ه به پیشگاه خداوند شکوا می کنم . این امر پیچیدگی موقعیت افزود و گروه مسلح بدون به دست آوردن بیعت علی (ع) پس از رفتارهایی نامناسب ناگزیر خانه را ترک گفتند .

خلافت عمر بن خطاب (۲۳-۱۳ ق.)

وی در سال سیزدهم هجری با وصیت ابوبکر زمامدار مسلمانان شد . او با اقتدار کامل قریب ده سال اداره سرزمین های اسلامی را به دست گرفت .

بی توجهی خلیفه به شکایت ابولولو (فیروز) از بی عدالتی و رفتار تبعیض آمیز اربابش مغیره بن شعبه (امیر کوفه) را سبب اصلی کشته شدن خلیفه به دست وی دانسته اند ؛ در حالی که با بررسی منابع و متون و حوادث بعدی که اتفاق افتاد شاید بتوان دست امویان را در ترور خلیفه نشان داد و ثابت کرد ابولولو نیز ابزار دست امویان قرار گرفته است .

ممنوعیت نگارش احادیث

منع تدوین حديث ، که از زمان خلیفه اول آغاز شده بود ، با بخش نامه خلیفه دوم شدت گرفت .

خلافت عثمان (۳۵ - ۲۴ ق)

با شورایی که خلیفه دوم پیش بینی کرده بود اشراف قریش فرصت یافتند پس از وی در کار اداره جامعه اسلامی ، که خود و پدرانشان سال ها با آن مبارزه کرده بودند ، دخالت کنند . عثمان که حدود ۷۰ سال داشت به مخالفت بیش از هفتاد نفر از صحابه با خلافتش توجهی نکرد .

کارگزاران خلفا

الف) کارگزاران ابوبکر

ابوبکر بعد از انتخاب شدن ، دوست دیرینش عمر بن خطاب را مشاور خود متصدی امر قضا و ابو عبیده جراح را متولی بیت المال نمود . زید بن ثابت کاتب او بود و عثمان بن عفان اخبار را می نگاشت . خالد بن ولید ، کارگزار دیگر خلیفه و فرمانده نظامیان شمرده می شد او که در بیشتر جنگها بر ضد رسول خدا جنگیده و در نبرد احد با یورشی ناگهانی بر مسلمانان تاخته بود به میگساری و ارتکاب زشتی شهرت داشت و هم اکنون در مسئولیت کلیدی به عنوان مدافع خلافت و خلیفه مسلمانان انجام وظیفه می کرد .

ب) کارگزاران خلیفه دوم

یکی از کارگزاران خلیفه دوم ((ابوهیره)) بود . اواخر عمر پیامبر (ع) ایمان آورد . به نظر می رسد سرسپردگی بی قید و شرط به خلیفه ، دلیل مهم گزینش او به فرمانداری نواحی بحرین بود ؛ و گرنه ابوهیره در میان صحابه به دروغ گویی و تدلیس شهرت داشت .

((عمرو بن عاص)) دیگر کارگزار خلیفه دوم است (فرماندار حوزه مصر) که پیش از اسلام آوردن با هفتاد بیت شعر ، پیامبر (ع) را هجو کرده بود و تا وقتی همه روزنی های امید غلبه بر پیامبر را بسته ندید ، اسلام نیاورد کارگزار دیگر خلیفه ((معاویه)) بود . هر پژوهشگری که سیره عمر را بررسی کند ، درمی یابد او نه تنها با بنی امیه و در راس آنان معاویه و برادرش یزید هیچ مخالفتی نداشت ، معاویه را از گروه ((مولفه قلوبهم)) خارج و در شمار مسلمانان جای داد و والی شامات گرداند .

ج) کارگزاران خلیفه سوم

هنگام به قدرت رسیدن عثمان ، ابوسفیان خطاب به بنی امیه گفت : خلافت را مانند توب به یکدیگر به ارث بسپارید . من همواره در آرزوی این روز بودم .

نگاهی به حکومت علی بن ابی طالب (ع)

مهم ترین فعالیت های امام (ع) در دوران خلفا

- ۱.تفسیر قرآن و بیان مراد بسیاری از آیات
- ۲.پاسخ به پرسش های دانشمندان به ویژه دانشمندان اهل کتاب .
- ۳.بیان حکم شرعی رویدادهای نوظهور و قضایای پیچیده ای که قضاط از داوری درباره آن ناتوان بودند.
- ۴.پرورش انسان های برخوردار از ضمیر پاک و روح آماده و تربیت شاگردانی مانند عبدالله بن عباس و افرادی چون ابودر ، اویس قرنی ، مقداد ، عمار ، مالک اشتر ، کمیل ، میثم تمار ، حبیب بن مظاہر و مسلم بن عوسمجه تا بتوانند در پرتو رهبری امام آنچه با دیده ظاهری نمی توان دید با دیده دل و چشم باطن دریابند.
- ۵.کوشش برای تأمین زندگی بینوایان و درماندگان . حضرت با دست خود باغ و قنات پدید می آورد و در راه خدا وقف می کرد . به کار کشاورزی بسیار بها می داد و می فرمود : نزد خدا ، کاری محبوب تر از کشاورزی نیست .
- ۶.شرکت در نشست های رایزنی خلفا و ارائه صادقانه راه حل ها . هر گاه دستگاه خلافت در مسائل سیاسی و مشکلات اجتماعی با بن بست رو به رو می شد ، امام مشاوری مورد اعتماد بود که با واقع بینی خاصی مشکلات را از راه بر می داشت و مسیر کار را معین می کرد .

موانع و مشکلات حکومت علی (ع)

- ۱.ناعدالتی اقتصادی
- ۲.نابسامانی اجتماعی
- ۳.انحراف ها و بدعت ها
- ۴.رفاه گرایی و تضعیف ارزش های دینی

علل ناخشنودی از حکومت علی (ع)

موضع سرسخت علی (ع) در حکومت و کوشش در جهت اجرای کامل عدالت در همه ابعاد ، سبب ناخشنودی و مخالفت بسیاری از مسئولان حکومت های پیشین و حتی برخی از یارانش شد .

سیره علی بن ابی طالب (ع) و سیمای حکومت علوی

امام در روزهای اول خلافت به دوستانی که از بیعت نکردن افرادی چون سعد بن ابی وقاص و عبدالله بن عمر اظهار نگرانی کردند ، فرمود : کسانی را که به من و رهبری ام احساس نیاز نمی کنند ، رها سازید . هر کس نمی خواهد با من بیعت کند ، به شرط اینکه بر ضد مسلمانان برنخیزد و فتنه بر پا نکند ، به خود واگذارید .

وصیت نامه امام علی (ع)

بسم الله الرحمن الرحيم

هذا ما اوصى به امير المؤمنين علی بن ابیطالب ...

این چیزی است که علی پسر ابوطالب وصیت می کند . علی به وحدانیت خدا گواهی می دهد و اقرار می کند که محمد بنده خدا و پیامبر خدادست . خدا او را فرستاده تا دین خود را بر دین های دیگر غالب گرداند . همانا نماز و عبادت و حیات و ممات من از آن خدا و برای خدادست . شریکی برای او نیست . من به این امر شده ام و تسلیم خداوند و اولین مسلمانم .

فرزندم حسن ، تو و همه فرزندانم و اهل بیتم و هر کس را که این نوشته من به وی برسد ، به امور زیر توصیه و سفارش می کنم

تقوای الهی در نظر داشته باشید و جز بر آیین اسلام ، زندگی را به آخر نرسانید و به ریسمان خداوند چنگ زنید و از تفرقه و خودرایی بپرهیزید . زیرا از پیامبر خدا شنیدم که می گفت : اصلاح بین افراد از نظر ثواب برتر است از یک سال نماز و روزه ، و فساد بین افراد موجب دوری از رحمت خدا و زوال دین است . و لا حول و لا قوه الا بالله العلي العظيم .

خویشاوندانتان را فراموش نکنید و با آنان نیکی و احسان کنید تا خداوند حساب را بر شما آسان سازد . خدا را ، خدا را ، درباره ایتمام [در نظر بگیرید]. مبادا گرسته و بی سرپرست بمانند .

خدا را ، خدا را ، درباره همسایگان [مراجعات کنید] چه اینکه پیامبر درباره آنان سفارش نموده و همواره خود به ما درباره همسایگان توصیه می کرد ؛ تا آنجا که تصور کردیم که برای آنان ارث قرار خواهد داد .

خدا را ، خدا را ، درباره نماز که آن ستون دین شمامست .

خدا را ، خدا را ، درباره خانه پروردگارتان ، که تا زنده اید آن را خالی نگذارید . زیرا اگر کعبه از زائر خالی بماند مهلت داده نخواهیم شد و اگر شما به زیارت آن نروید ، به شما نگاه لطف نخواهد شد .

خدا را ، خدا را ، درباره روزه ماه رمضان ، زیرا روزه سپر آتش جهنم می باشد .

خدا را ، خدا را ، درباره جهاد با مال ها و جان هایتان .

خدا را ، خدا را ، درباره زکات ثروت هایتان ، زیرا زکات آتش خشم خدا را خاموش می کند .

خدا را ، خدا را ، درباره امت پیامبرتان ، نگذارید که به آنان ظلم شود .

خدا را ، خدا را ، درباره یاران پیامبرتان ، زیرا پیامبر درباره آنان سفارش فرمود .

خدا را ، خدا را ، درباره فقرا و بینوایان ، پس از آنان را در شادی خود شریک قرار دهید .

خدا را ، خدا را ، درباره آنان که زیر دست شما هستند ، زیرا این آخرین سفارش پیامبر بود که فرمود : شما را درباره دو ضعیف که زیر دست شما قرار دارند ، سفارش می کنم ، ...

نماز ، نماز ، به خاطر خدا از نکوهش هیچ ملامت گری نهراشید . زیرا خداوند خود شما را از ستم دیگران حفظ خواهد کرد و کید بدخواهان را دور خواهد ساخت . با مردم با خوشرویی رو به رو شوید ؛ همان گونه که خدای شمار فرموده است . و هیچ گاه امر به معروف و نهی از منکر را رها نکنید که قدرت از چنگ شما خارج شده ، دیگر دعای شما مستجاب نخواهد شد . بر شما باد که هدیه دهید و به یکدیگر خیر رسانید و بر حذر باشید از جدایی خواهی و انحطاط اخلاقی .

در تقوا و احسان به دیگران یار هم باشید و در گناه و ستمگری از یکدیگر پیشتبیانی نکنید و از خدا بترسید که عذابش سخت است . خدا شما را درباره اهل بیت پیامبر حفظ کند و پیامبر خودش را در میان زنده بدارد .

از شما به بهترین شرایط خدا حافظی می کنم و درود و رحمت خداوند را بر شما ابلاغ می کنم .

از آن پس ، دیگر سخنی جز لا اله الا الله از علی (ع) شنیده نشد .

امام حسن (ع) و امام حسین (ع) و مقتضیات زمان

زمینه های ((آتش بس))

سپاه امام (ع) از چند گروه پدید آمده بود :

الف) شیعیان

ب) جناح اموی : به گواهی استناد تاریخی ، در این جناح عناصری نیرومند وجود داشتند که از طرفداران بسیار بهره می برdenد و در پدید آوردن یاس و تزلزل در سپاه تاثیر بسزا داشتند .

ج) سایر گروه ها . خوارج ، شکاکان ، سودجویان ، قبیله گرایان و ... گروه هایی هستند که در این قسم جای دارد .

صلح یا تغییر سنگر مبارزه

دقت در شروط صلح نامه زوایای بیشتری از راز کردار امام حسن (ع) را آشکار ساخته ، سیمای صلح را روشن و انگیزه تن ندادن حضرت به شهادت را تحلیل می کند .

در نقل از بندهای پیمان در میان مورخان اختلاف وجود دارد ، ولی از مجموع آنها می توان موارد زیر را ، به عنوان شرط های قرارداد ، استخراج کرد :

۱. معاویه به کتاب خدا و سنت پیامبر عمل کند .

۲. پس از معاویه خلافت به حسن بن علی تعلق دارد و اگر برای حسن بن علی حادثه ای پیش آمد ، متعلق به حسین بن علی است و معاویه حق ندارد کسی را به جانشینی خود انتخاب کند .

۳. معاویه باید ناسزا گفتن به امیر مومنان علی (ع) را ترک کند .

۴. بیت المال کوفه به معاویه واگذار نخواهد شد . معاویه باید هزینه زندگی بازماندگان کشته شدگان سپاه علی را از بیت المال بپردازد .

۵. شیعیان در هر جا هستند ، باید از آزادی برخوردار باشند و کسی متعرض آنان نشود .

جزوه تاریخ تحلیلی صدر اسلام

دانشگاه آزاد اسلامی دماوند

استاد: حجت الاسلام و المسلمین آقای سید ابوالحسن موسوی قدمگله‌ی

تدوین: حمیدرضا میرزاییک